

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Gabrielou Bašnou ve věci

žalobkyně: **S. Y.**, narozená X
státní příslušnost: X
bytem v ČR X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlem Nad Štolou 4, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 11. 2025, č. j. OAM-935/ZA-ZA11-K01-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým jí žalovaný neudělil mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. **Žalobkyně** v žalobě uvedla, že napadá rozhodnutí žalovaného v celém rozsahu, vymezila následující žalobní body:
 - Správní orgán nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti;
 - Žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci;
 - Žalovaný neprovedl důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci;
 - Žalovaný nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí;
 - Žalobkyně splňuje důvody pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu;
 - Žalobkyně splňuje důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu.
3. Žalobkyně vysvětlila, že opustila Kazachstán dne 1. 9. 2024, neboť si v Evropě chtěla vydělat na splacení svých dluhů. Nyní se nemůže do Kazachstánu vrátit, neboť je tam vystavena hrozbě ze strany manžela její sestřenice paní U. T. Sestřenice žalobkyni zde v České republice napadla, což žalobkyně oznámila na policii. Proti sestřenici je vedeno trestní stíhání, žalobkyně odkázala na usnesení policie založené ve správním spise. Za podané trestní oznámení se žalobkyni chce pomstít manžel sestřenice, který žije v Kazachstánu. Žalobkyni opakovaně vyhrožuje telefonicky, že se jí po návratu do Kazachstánu pomstí, a že ji zabije. Vyhrožoval osobně i jejím rodičům v Kazachstánu. Ti se obrátili na místní policii, ta však nekonala, neboť manžel sestřenice policii podplatil. Uvedla, že trestní řízení v ČR se sestřenicí již proběhlo, a je ve výkonu trestu odnětí svobody na 3,5 roku. Výhrůžky manžela sestřenice neustaly, naopak se kvůli odsouzení sestřenice vystupňovaly. Žalobkyni tak v případě návratu do Kazachstánu hrozí pronásledování soukromou osobou, před kterým ji kazašská policie kvůli korupci není ochotná chránit. Kazašská policie je prorostlá korupcí, a protože ji rodina sestřenice dlouhodobě uplácí, koná v jejich prospěch.
4. Žalobkyně navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc žalovanému vrácena k novému projednání a rozhodnutí.
5. **Žalovaný** ve svém vyjádření uvedl, že s žalobními námitkami nesouhlasí, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Důvody pro udělení jakékoliv formy mezinárodní ochrany v dané věci absentují. Žalovaný připomněl, že hrozba ze strany soukromé osoby sama o sobě nezakládá důvod pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, neboť se nejedná o pronásledování z důvodu taxativně vymezených v zákoně, tedy z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině či politického názoru. Uvedl, že rovněž posuzoval naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Ani v tomto ohledu však žalobkyně neunesla důkazní břemeno. Pokud žalobkyně uvádí, že kazašská policie jí není

Shodu s prvopisem provedla S. K.

schopna nebo ochotna poskytnout ochranu z důvodu korupce a údajného uplácení ze strany manžela sestřenice, jedná se dle žalovaného o obecné a ničím nepodložené tvrzení. Závěrem žalovaný uvedl, že považuje napadené rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci a respektující ustálenou judikaturu. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

III. Obsah správního spisu

6. Dne 18. 8. 2025 podala žalobkyně žádost o mezinárodní ochranu v České republice (dále také ČR). Údaje k žádosti poskytla dne 25. 8. 2025. Uvedla, že je státní občankou Kazachstánu, národnosti X, dorozumí se uzbecky a kazašsky, vyznává X. Politické přesvědčení nemá, členem žádné politické strany ani hnutí nebyla, ale o politické dění se zajímá. Je rozvedená a má jednoho syna, který se nachází ve vlasti v péči jejích rodičů. Naposledy ve vlasti bydlela v obci A., ulice A. K. 11, v rodinném domě, kde žila s rodiči, synem, bratrem, jeho ženou a dětmi. Domovskou zemi opustila dne 1. 9. 2024 letecky a cestovala přes Istanbul do Prahy, odkud pokračovala do Polska, kde pracovala. Dne 28. 4. 2025 se vrátila do Prahy, kde byla kontrolována policií a obdržela výjezdní příkaz. Disponovala francouzským turistickým vízem. O mezinárodní ochranu žádá poprvé. Je zdravá. V minulosti nebyla v ČR ani v zahraničí trestně stíhána ani odsouzena, ale v ČR ji zbili, kvůli tomu probíhá řízení a ona chodí na výsledky. K důvodům žádosti o mezinárodní ochranu uvedla, že se nemůže domu vrátit, protože jí vyhrožuje manžel jedné Kazašky, která ji zbila. Chtěla by v ČR dočasně setrvat, než se situace vyřeší.
7. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany byl proveden dne 25. 8. 2025 za přítomnosti tlumočníka uzbeckého jazyka. Při něm žalobkyně uvedla, že se k cestě z vlasti rozhodla v srpnu roku 2024 z důvodu, že má ve vlasti dluhy a v Evropě si chtěla vydělat peníze. K dotazu, proč až nyní žádá o mezinárodní ochranu, vypověděla, že do vlasti se vrátit nemůže, protože tu byla zbita. Vysvětlila, že v Praze krátce bydlela se svou sestřenicí, ta ji posléze obvinila z krádeže, a když se žadatelka odstěhovala, sestřenice za ni přišla spolu s kamarádkou do kebabu, kde žadatelka pracovala, a napadly ji. To se stalo dne 3. 5. 2025, žadatelka událost nahlásila spolu s majitelem kebabu na policii, obě útočnice jsou aktuálně zajištěny, ale probíhá řízení. Nyní jí vyhrožuje manžel sestřenice, kvůli tomu, že je jeho žena ve vazbě. Uvedla, že manžel sestřenice už v Kazachstánu někoho zabil, ale nic se mu nestalo, protože podplatil policisty, a ona se proto nyní bojí, že ji také zabije. Manžel sestřenice jí vyhrožuje telefonicky, a to od května 2025. Vyhrožoval jí 10 - 15x, žadatelka si ho zablokovala, ale on jí volal z jiných čísel. Byl také u žadatelky doma v Kazachstánu, kde jejímu otci řekl, že ji po příjezdu zabije. Rodiče výhrůžky nahlásili, policie manžela sestřenice navštívila, ale on policisty podplatil, a proto byl propuštěn. To, že policii podplatil ví žadatelka od rodičů. Jestli v Kazachstánu existuje možnost podat stížnost na nečinnost policie, to žadatelka neví, bude si to ale zjišťovat. Dále uvedla, že až bude skončeno řízení o jejím napadení v ČR chce se vrátit do vlasti, policisté jí řekli, že dokud probíhá řízení, nemůže vycestovat z Evropy. V případě svého návratu do vlasti by byla v konfliktu s manželem sestřenice. Popřela, že by ve vlasti měla jakékoliv potíže se státními orgány své země. Neměla ani žádné potíže kvůli své rase, národnosti, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině, náboženství, politickým názorům či sexuální orientaci. Od své žádosti očekává, že v ČR bude pobývat legálně. K dotazu, zda chce na podporu svých tvrzení doložit nějaké doklady,

Shodu s prvopisem provedla S. K.

dokumenty či jiné materiály, uvedla, že doložila usnesení o zahájení trestního stíhání žen, které ji napadly.

8. Ve spise jsou založeny též fotokopie pasu žalobkyně, vystaveného orgány Republiky Kazachstán s vylepeným francouzským vízem, platným od 25. 8. 2024 do 24. 9. 2024. Ve spise je založeno usnesení Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha IV, č. j. KRPA-150597-53/TČ-2025-0014SV, ze dne 11. 5. 2025 o zahájení trestního stíhání osob U. T. a A. P. jako obviněných ve věci, kde je poškozenou žalobkyně, a to ze spáchání zločinu loupeže a neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku. Součástí spisu jsou též materiály z řízení o správním vyhoštění vedeném pod č. j. KRPA-247370/ČJ-2025-000022-SV, a z řízení, ve kterém bylo rozhodnuto o povinnosti žalobkyně opustit území ČR, pod č. j. KRPA-247370/ČJ-2025-000022-50, zejména protokol o podání vysvětlení ze dne 5. 8. 2025, č. j. KRPA-247370/ČJ-2025-000022-50. Z tohoto protokolu vyplývá, že žalobkyně vypověděla, že jí ve vlasti žádné nebezpečí nehrozí, byť se zmínila o výhrůžkách ze strany manžela sestřenice, zároveň uvedla, že po návratu do vlasti půjde na policii, aby ji před ním ochránila.
9. Mezi podklady pro rozhodnutí žalovaný zařadil následující zprávy o zemi původu: Kazachstán, Informace OAMP, 25. 2. 2025, Policie – Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné mechanismy; Kazachstán, Informace OAMP, 12. 4. 2024, Zahraniční mobilita a návraty do země; Kazachstán, Informace MZV ČR, č. j. 108700-6-2025-MZV/LPTP, 10. 4. 2025, k č. j. MV-602-26/OAM-2025, Výjezd a návrat občanů Kazachstánu z/do vlasti; Kazachstán, Informace OAMP, 14. 3. 2025, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv; Kazachstán, Informace OAMP, 29. 9. 2025, Postavení dlužníků v Kazachstánu; Kazachstán, Informace OAMP, 9. 9. 2025, Situace Uzbeků v Kazachstánu.
10. Z Protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany ze dne 5. 11. 2025 vyplývá, že žalobkyni byla dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady pro rozhodnutí či uvést další skutečnosti nebo nové informace relevantní pro posouzení její žádosti, a to dne 5. 11. 2025. Žalobkyně se ke správnímu orgánu dostavila, ale možnosti seznámit se s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí a možnosti vyjádřit se k nim nevyužila.
11. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, které odůvodnil tím, že neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobkyni v žádné její formě. Žalovaný měl za to, že žalobkyně není ve své zemi původu pronásledována; nemá důvodnou obavu z tohoto jednání, ani jí tam nehrozí vážná újma ve smyslu § 14 odst. 2 zákona o azylu. Tvrzené problémy s manželem její sestřenice, který jí má vyhrožovat smrtí jsou způsobeny čistě pomstou tohoto muže za domnělé příkoří způsobené žalobkyní jeho manželce, nikoli rasou žadatelky, její národnosti a podobně. Jedná se zjevně o potíže žalobkyně se soukromou osobou, nikoliv s představiteli státních orgánů Kazachstánu. Uvedl, že potíže se soukromými osobami ve státě původu nelze bez přistoupení dalších okolností považovat za pronásledování ve smyslu tohoto zákona. I když má kazašská policie určité nedostatky a důvěra v ní je v populaci nízká, nahlášení běžné trestné činnosti nepředstavuje problém a policie v takovém případě poskytne ochranu. V případě nečinnosti policisty pak lze podat i anonymní stížnost k odpovědné kanceláři prokurátora, nebo k vyšší instanci v rámci policie, alternativně k příslušnému odboru vnitřní bezpečnosti policie.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalobkyně se na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřila a žalovaný souhlasil s tímto postupem.
13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s. podle skutkového stavu, který tu byl v době jeho vydání. V případě mezinárodní ochrany je toto pravidlo částečně prolomeno § 32 odst. 9 zákona o azylu, zavedeného do tohoto předpisu s účinností od 1. 7. 2023. Nastala-li důležitá nová skutečnost až po skončení správního řízení, soud ji při svém rozhodování zohlední. Mají-li tyto skutečnosti vliv na rozhodnutí ve věci samé, soud rozhodnutí žalovaného rozsudkem zruší. Uvedené ustanovení převádí do vnitrostátního práva čl. 46 odst. 3 tzv. procedurální směrnice (2013/32/EU). Lze tedy použít i určité judikaturní závěry, učiněné ještě před transpozicí, kdy mělo toto ustanovení evropské legislativy přímý účinek. V klíčovém rozsudku ze dne 26. 11. 2015, č. j. 10 Azs 194/2015-32, Nejvyšší správní soud kromě určitých podmínek tehdy aktuální přímé aplikace zdůraznil, že „[p]ovinnost určenou čl. 46 odst. 3 (...) nelze chápat jako podporu bezdůvodného roztržštění vylíčení skutkového příběhu žadatele o mezinárodní ochranu v různých fázích řízení, včetně přezkumného soudního řízení. Jedná se o opatření, které má zamezit nesprávnému posouzení situace žadatelů ve světle aktuálních poměrů a závažných změn situace v zemi jejich původu či jejich osobních poměrů.“ Ve smyslu čl. 46 odst. 3 směrnice a § 32 odst. 9 zákona o azylu tedy lze přihlídnout ke skutkovým okolnostem dříve neuvedeným pouze tehdy, nemohla-li je žalobkyně bez své viny v proběhlém správním řízení uvést. O tento případ se zjevně nejedná.
14. Žalobkyně v žalobě v ryze obecné rovině namítala, že naplňuje důvody pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Soud předně připomíná, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu ovládající řízení před správními soudy soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta jedné ze stran sporu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2132/2011 Sb. NSS, či rozsudek kasačního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, nebo ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31, obecně k řízení před správními soudy též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2025, čj. 6 As 60/2024-110 či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 6. 2024, č. j. 10 A 53/2022-157).
15. Dle § 12 zákona o azylu, platí: „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“.
16. Soud k námitce žalobkyně posuzoval, zda se žalovaný v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí řádným a přezkoumatelným způsobem zabýval posouzením naplnění podmínek pro udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně konstatoval, že žalobkyně netvrdila, že by měla

Shodu s prvopisem provedla S. K.

obavu z pronásledování z důvodů taxativně stanovených v zákoně o azylu, tedy z důvodu její rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů. Z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany rovněž vyplývá, že žalobkyně v rámci pohovoru k žádosti sdělila, že z výše uvedených důvodů nepociťovala ve své vlasti nikdy žádné potíže, ani neměla problémy se státními orgány a policií.

17. Co se týče tvrzení žalobkyně, že ji opakovaně vyhrožoval manžel její sestřenice, přičemž jí vyhrožoval, že v případě návratu do vlasti se žalobkyni pomstí a zabije ji, tímto tvrzením se žalovaný podrobně zabýval na straně 3 až 4 napadeného rozhodnutí, na které soud pro úplnost odkazuje. Žalovaný vysvětlil, že výhrůžky manžela sestřenice jsou zapříčiněny domnělým příkořím způsobeným jeho manželce žalobkyni (žalobkyně podala na svou sestřenicu trestní oznámení v ČR), ovšem, což je pro posouzení věci podstatné, nikoli rasou žalobkyně, její národností a podobně. Zároveň se jedná o potíže žalobkyně se soukromou osobou, nikoliv s představiteli státních orgánů Kazachstánu. Žalovaný přílehavě poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, v usnesení NSS ze dne 17. 5. 2023, sp. zn. 1 Azs 57/2023 je uvedeno: *„Žalovaný posoudil stěžovatelova tvrzení ohledně bezpečnostní situace v zemi původu jako obavu z pronásledování soukromými osobami, k čemuž musí přistoupit i neschopnost či neochota státních orgánů země původu cizince ochránit, jinak nejde o důvod udělení azylu podle § 12 zákona o azylu srov. např. rozsudek ze dne 31. 7. 2008, č. j. 7 Azs 43/2008 - 47 nebo ze dne 30. 6. 2005, č. j. 4 Azs 440/2004 - 53, kde soud vyslovil, že „(p)otíže se soukromými osobami v domovském státě, spočívající např. ve vyhrožování, vydírání apod. nelze považovat bez dalšího za důvody pro udělení azylu. Za pronásledování se považuje ohrožení života nebo svobody, jakož i opatření působící psychický nátlak, nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována či trpěna úřady ve státě, jehož je cizinec státním občanem, nebo pokud tento stát není schopen odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před takovým jednáním.“* Dále lze odkázat na rozsudky ze dne 18. 12. 2003, č. j. 6 Azs 45/2003–49, ze dne 31. 3. 2004, č. j. 6 Azs 41/2004–67, a ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004–49, č. 401/2004 Sb. NSS. Soud se s výše uvedenými právními závěry NSS ztotožňuje a nevidí důvody pro odchýlení se od ustálené judikatury správních soudů. Žalovaný při posuzování žádosti žalobkyně rovněž vycházel z podkladu – Informace OAMP, 25. února 2025, Policie: Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné mechanismy. Z uvedeného podkladu vyplývá, že v Kazachstánu po nepokojích v roce 2022 byly představeny reformy policie, a přestože kazašská policie dlouhodobě vykazuje nízkou důvěru ze strany společnosti, mimo jiné v souvislosti s endemickými korupčními praktikami, tak nahlášení běžného zločinu spáchaného cizí osobou nepředstavuje problém a postižené osoby jsou ochotny se na policii obracet. V případě nečinnosti policisty pak lze podat i anonymní stížnost k odpovědné kanceláři prokurátora, dohlížející na případné trestní řízení, nebo k vyšší instanci v rámci policie, alternativně k příslušnému odboru vnitřní bezpečnosti policie. V případech běžné kriminality poskytuje policie obětem ochranu a podle zákona vzniká obětem nárok na odškodnění.
18. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval i skutečností, že je žalobkyně X národnosti, a vzal tuto okolnost v úvahu při posuzování přístupu k policejní ochraně. Vycházel přitom z podkladů: Informace OAMP, 9. září 2025, Situace X v Kazachstánu, a Informace OAMP, 25. února 2025, Policie: Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné mechanismy. Obě zprávy k možnosti příslušníka národnostní menšiny získat ochranu uvádí, že přístup k policii je pro menšiny složitější ve venkovských oblastech,

Shodu s prvopisem provedla S. K.

kde je nižší šance získat policejní ochranu pro ženy z etnických menšin, a kde se zejména Azerové a Čečenci kontaktům s policií vyhýbají a dávají při řešení sporů v rámci komunity přednost tzv. stařešinům. Ve vztahu k žalobkyni žalovaný podotknul, že žalobkyně pochází z obce A., která je v podstatě předměstím města Š., které je třetím největším městem Kazachstánu, v podrobnostech soud odkazuje na stranu 4 napadeného rozhodnutí. Přičemž z Informace OAMP ze dne 25. 2. 2025, lze dovodit, že právě ve větších městech je přístup k policejní ochraně lepší než ve venkovských oblastech země. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně i jako příslušnice národnostní menšiny může v případech neaktivity nebo neadekvátnosti policejního postupu podat stížnost k vyšší instanci v rámci policie, ke kanceláři prokurátora, případně k ústředním úřadům. Mimo uvedené způsoby je možné podat podnět k úřadu ombudsmana, který se podle zdroje s odkazem na zveřejněné statistiky primárně zabývá sociálními a ekonomickými otázkami. Dle názoru soudu se žalovaný v napadeném rozhodnutí konkrétními a specifickými okolnostmi přístupu žalobkyně k policejní ochraně pečlivě zabýval. S ohledem na shora uvedené pak tvrzení žalobkyně o tom, že ji kazašská policie není kvůli korupci ze strany manžela sestřenice ochotná chránit, zůstává jen v rovině obecného, a navíc neosvědčeného tvrzení.

19. Žalobkyně sama při pohovoru na otázku, zda se může ve vlasti obrátit na příslušné orgány s žádostí o pomoc, odpověděla, že po návratu do vlasti chce jít přímo z letiště požádat policii o ochranu. Ve světle shora uvedeného se pak soudu jeví tvrzení žalobkyně o tom, že rodina sestřenice policii dlouhodobě uplácí a ta koná v jejich prospěch, za nevěrohodné. Poukázat lze i na protokol o podání vysvětlení ze dne 5. 8. 2025, č. j. KRPA-247370/ČJ-2025-000022-50, z řízení, ve kterém bylo rozhodnuto o povinnosti žalobkyně opustit území ČR, ze kterého rovněž vyplývá, že žalobkyně vypověděla, že jí ve vlasti žádné nebezpečí nehrozí, a byť se zmínila o výhrůžkách ze strany manžela sestřenice, zároveň připustila, že po návratu do vlasti půjde na policii, aby ji před ním ochránila. V této souvislosti lze odkázat i nedávný závěr Nejvyššího správního soudu vyjádřený v usnesení ze dne 17. 10. 2024, č. j. 5 Azs 147/2024-24, podle něhož byt kazašská policie nepožívá velkou důvěru ze strany společnosti, v případě běžné kriminality policie poskytuje obětem ochranu.
20. Soud se tak ztotožnil se závěrem žalovaného, že žalobkyně nesplňuje podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu.
21. Žalobkyně v žalobě rovněž namítala, že splňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Soud shledal, že žalovaný postupoval v souladu s § 28 zákona o azylu, když po vyloučení možnosti udělit žalobkyni azyl přistoupil k posuzování možnosti udělení doplňkové ochrany.
22. Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu platí, že: „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.“; dle odst. 2 téhož ustanovení: „Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) trest smrti nebo poprava, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo c) vážné

ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu“.

23. Žalovaný se dle názoru soudu dostatečně zabýval každou z výše uvedených forem závažné újmy, která by mohla žalobkyni po návratu do vlasti hrozit, v podrobnostech soud odkazuje na stranu 7 až 8 napadeného rozhodnutí. Ve vztahu k trestu smrti bylo vycházeno v Informace OAMP týkající se bezpečnostní a politické situace ze dne 14. 3. 2025. Žalovaný na jejím základě dospěl k závěru, že v Kazachstánu se neuděluje trest smrti. Rovněž shledal, že z obsahu správního spisu ani z výpovědi žalobkyně nevyplyvá bezprostřední hrozba popravu soukromou osobou, které by vnitrostátní orgány nemohly nijak zabránit. Žalovaný konstatoval, že neshledal, že by žalobkyni, která je bezúhonnou občankou Kazachstánu, v případě návratu do vlasti hrozilo reálné nebezpečí vážné újmy. Žalovaný zopakoval, že v případě pokračujících problémů s manželem sestřenice, který jí vyhrožuje smrtí, se žalobkyně může obrátit na kazašskou policii, přičemž ze zjištěných informací o situaci v Kazachstánu nelze nikterak dovozovat, že by právě žalobkyni nebyla odpovídající pomoc ze strany policie poskytnuta. Podotknul, že žalobkyně může podat stížnost k vyšší instanci v rámci policie, a to např. prostřednictvím linky důvěry, tedy telefonicky, nebo osobně či online přes oficiální stránky egov.kz. Dle žalovaného má žalobkyně přístup k policejní pomoci a může se po návratu do Kazachstánu svých práv domáhat. S tímto řádně odůvodněným závěrem, jenž má oporu ve správním spise, se soud ztotožnil.
24. Žalovaný rovněž hodnotil riziko představované návratem žalobkyně do vlasti po podání žádosti o mezinárodní ochranu v České republice. Na základě Informace OAMP ze dne 12. 4. 2024, Zahraniční mobilita a návraty do země, vyplývá, že pokud daná osoba veřejně nekritizuje politiku své domovské země, o čemž během řízení nevystaly žádné informace, ani toto nebylo žalobkyni namítáno, nehrozí dané osobě po návratu žádné postižení. Vycestování do zahraničí je navíc běžnou praxí tamních obyvatel, kteří takto odjedou za studiem, prací či turistikou (toto vyplývá z Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 10. 4. 2025). Ve vztahu k vážnému ohrožení života žalobkyně či lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu nebyl zjištěn žádný ozbrojený konflikt na daném území. Soud neshledal žádnou skutečnost, která by vyvracela výše uvedené závěry žalovaného, jež vyplývají i ze správního spisu. Proto se ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobkyni nebylo možné udělit doplňkovou ochranu na základě žádného z důvodů uvedených v § 14a azylového zákona. Žalovaný jasně vysvětlil, jak a proč vyhodnotil jednotlivé výše uvedené důvody poskytnutí doplňkové ochrany.
25. S ohledem na výše uvedené soud neshledal důvodnou ani v ryze obecné rovině uplatněnou námitku žalobkyně, že žalovaný nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí. Žalovaný se v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí řádným a přezkoumatelným způsobem zabýval posouzením naplnění podmínek k udělení azylu dle § 12 písm. a) i b) zákona o azylu, a rovněž možnosti udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Taktéž v obecné rovině formulované námitky žalobkyně ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu, a že si žalovaný neopatřil dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí, soud shledal rovněž nedůvodnými. Žalovaný při posouzení skutkového stavu vycházel především z informací poskytnutých samotnou žalobkyni a dále z informací shromážděných správním orgánem, např. z Informace OAMP ze dne 25. února 2025, Kazachstán – Policie: Struktura, kapacity, běžná kriminalita, ochranné

mechanismy; Informace OAMP, ze dne 9. září 2025, Situace Uzbeků v Kazachstánu; Informace OAMP ze dne 12. dubna 2024, Zahraniční mobilita a návraty do země; Informace OAMP z března 2025, Kazachstán – Bezpečnostní a politická situace země. Shromážděné podklady vypovídají o aktuální situaci v Kazachstánu a žalobkyně se proti jejich obsahu nikterak nevymezila. Na základě uvedených podkladů tak byl skutkový stav zjištěn bez důvodných pochybností a dostatečně pro posouzení věci. Dle ustálené judikatury NSS shromážděné podklady musí být *1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné* (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008–81, či usnesení NSS ze dne 17. 5. 2023, č. j. 1 Azs 57/2023–30). Dle soudu žalovaným shromážděné podklady splňují požadavky ve smyslu citované judikatury.

26. Ani námitka žalobkyně, že žalovaný neprovedl důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, není důvodná. Žalobkyně námitku opět uplatnila v ryze obecné rovině, neuvedla, resp. nenavrhla, jaké další důkazy měl žalovaný ke zjištění skutkového stavu provést. V této souvislosti lze poukázat i na skutečnost, že s podklady rozhodnutí se žalobkyně seznámila dne 5. 11. 2025; na výslovnou otázku správního orgánu sdělila, že se k nim nechce vyjádřit, doplnění podkladů nenavrhne a neuvedla ani žádné další skutečnosti nebo nové informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení její žádosti o mezinárodní ochranu.

V. Závěr a náklady řízení

8. Lze tak uzavřít, že soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
9. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem provedla S. K.

V Praze dne 22. dubna 2026

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem provedla S. K.